

מסכת מקואות

פרק א

א. יש מעלות במקואות, זו למעלה מזו, וזו למעלה מזו. מי גבאים, שטה טמא ושטה טהור, טמא. שטה טמא ומלא בכלי טהור, טמא. שטה טמא ונפל כפר של תרומה, אם הדיח, טמא. ואם לא הדיח, טהור:

ב. מלא בכלי טמא ושטה טהור, טמא. מלא בכלי טמא ומלא בכלי טהור, טמא. מלא בכלי טמא ונפל כפר של תרומה, אם הדיח, טמא. ואם לא הדיח, טהור:

ג. נפלו מים טמאים ושטה טהור, טמא. נפלו מים טמאים ומלא בכלי טהור, טמא. נפלו מים טמאים ונפל כפר של תרומה, אם הדיח, טמא. ואם לא הדיח, טהור. רבי שמעון אומר, בין שהדיח בין שלא הדיח, טמא:

ד. נפל לתוכן מת, או שהלך בהן הטמא, ושטה טהור, טהור. אחד מי גבאים, מי בורות, מי שיחים, מי מערות, מי תמציות שפסקו,

וּמִקְנוֹאוֹת נָשְׂאִין בָּהֶם אַרְבָּעִים סָאָה, בַּשָּׁעַת הַגִּשְׁמִים הַכֹּל טָהוֹר.
פָּסְקוּ הַגִּשְׁמִים, הַקְּרוֹבִים לָעִיר וְלַדֶּרֶךְ, טִמְאִים. וְהִרְחוּקִים,
טָהוֹרִין, עַד שִׁיִּהְיוּ רֹב בְּנֵי אָדָם:

ה. מֵאִמָּתִי טָהָרְתָּ. בֵּית נְשָׂאִי אוֹמְרִים, מִשִּׁירְבוּ וַיִּשְׁטְפוּ. וּבֵית
הַלֵּל אוֹמְרִים, רַבּוּ אֶף עַל פִּי נִשְׁלָא שְׁטָפוּ. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, נִשְׁטְפוּ
אֶף עַל פִּי נִשְׁלָא רַבּוּ. כְּשֶׁרִין לַחֲלָה וְלִטֹּל מִהֶן לַיָּדַיִם:

ו. לְמַעַלָּה מִהֶן, מִי תִמְצִיּוֹת נִשְׁלָא פָּסְקוּ. נִשְׁתָּה טִמְא וְנִשְׁתָּה טָהוֹר,
טָהוֹר. נִשְׁתָּה טִמְא וּמִלָּא בְּכָלִי טָהוֹר, טָהוֹר. נִשְׁתָּה טִמְא וְנִפְּל כֶּכֶר
נָשֶׁל תְּרוּמָה, אֶף עַל פִּי נִשְׁהַדִּיחַ, טָהוֹר. מִלָּא בְּכָלִי טִמְא וְנִשְׁתָּה טָהוֹר,
טָהוֹר. מִלָּא בְּכָלִי טִמְא וּמִלָּא בְּכָלִי טָהוֹר, טָהוֹר. מִלָּא בְּכָלִי טִמְא
וְנִפְּל כֶּכֶר נָשֶׁל תְּרוּמָה, אֶף עַל פִּי נִשְׁהַדִּיחַ, טָהוֹר. נִפְּלוּ מִים טִמְאִים
וְנִשְׁתָּה טָהוֹר, טָהוֹר. נִפְּלוּ מִים טִמְאִים וּמִלָּא בְּכָלִי טָהוֹר, טָהוֹר.
נִפְּלוּ מִים טִמְאִים וְנִפְּל כֶּכֶר נָשֶׁל תְּרוּמָה, אֶף עַל פִּי נִשְׁהַדִּיחַ, טָהוֹר.
כְּשֶׁרִים לְתְּרוּמָה וְלִטֹּל מִהֶם לַיָּדַיִם:

ז. לְמַעַלָּה מִהֶן, מִקְּנָה נִשְׁנֵשׁ בּוֹ אַרְבָּעִים סָאָה, נִשְׁבוּ טוֹבְלִין
וּמִטְבִּילִין. לְמַעַלָּה מִהֶן, מַעְזִין נִשְׁמִימִין מַעְטִין וְרַבּוּ עָלָיו מִים
נִשְׁאוּבִין, נִשְׁוֶה לְמִקְּנָה לְטָהַר בְּאַשְׁכְּרוֹ, וְלִמַּעְזִין לְהַטְבִּיל בּוֹ בְּכָל
נִשְׁהוּא:

ח. למעלה מהו, מים מכין, שהו מטהרין בזוחליו. למעלה מהו,
מים חיים, שבהו טבילה לזבים, והזיה למצרעים, וכשרים לקדש
מהו מי חטאת: